

Ο Κ. Μεραναίος κρίνει τους *Μαυρόλυκους* του Θ. Πετσάλη και ο Α. Δικταίος τα *Νυχτερινά υστερόγραφα* του Μ. Τσιάμη, *Το τραγούδι της Αθήνας* του Φ. Γιοφύλλη και τις *Αόμματατες ώρες* του Γ. Δωρικού.

Στο τεύχος 1 της δεύτερης περιόδου (Μάρτιος) δημοσιεύονται τα ποιήματα «Σ' έναν εξαίσιο αρχιμουσικό» και «Ροή» του Α. Μπάρα, το διήγημα «Δωμάτιο 25» της Γαλάτειας Σαράντη και συνεχίζεται η μελέτη «Το πρόβλημα του ανθρώπου και της εποχής» του Κ. Μεραναίου (σ. 12-14). Η νουβέλα «Ο μικρός κύριος Φρίντεμαν» του Τ. Μαν μεταφράζεται από την Αριάδνη Κούμαρη-Μαρινάκη. Ο Α. Καραντώνης γράφει τη συνοπτική μεν, αλλά με ουσιαστικές παρατηρήσεις μελέτη του «Ο Παλαμάς κριτικός», από την οποία αντιγράφω το τέλος:

[...] Σύγχρονα ο Παλαμάς έσπασε τα στενά πνευματικά φράγματα της κοιμισμένης μικροβαλκανικής Ελλάδας του 1890, και με το παράδειγμα της τολμηρής, οργανωμένης και μεστής κριτικής του, μας έδωσε να καταλάβουμε πώς δούλευαν τον κριτικό λόγο οι μεγάλοι Ευρωπαίοι λογοτέχνες του περασμένου αιώνα. Από τότε, ως σήμερα, τα κύματα της ευρωπαϊκής διάνοησης κυλάνε ασταμάτητα προς εμάς, πλαταίνοντας ολοένα τα σύνορα, πλουτίζοντας την πνευματική και καλλιτεχνική μας εμπειρία. Όσο πιο πολύ θα μεστώνει η σκέψη μας και η τέχνη μας, τόσο θα μεγαλώνει ανάμεσά μας και το ανάστημα του Παλαμά-κριτικού, που ο λόγος του διαγράφεται σαν τεράστιο φωτεινό τόξο από τον Κορνάρο και το Σολωμό ως τους συγχρόνους λογοτέχνες, ως τον Σεφέρη, τον Θεοτοκά, τον Τερζάκη...

Τεύχ. 1, σ. 5-8

Στο χρονικό του περιοδικού ο Κ. Σούκας γράφει το άρθρο «Ο Μαχάτμα Γκάντι και ο θάνατος των ηθικών αξιών» και ο Α. Καραντώνης σχολιάζει τα *Σολωμού Άπαντα*, με επιμέλεια Λ. Πολίτη.

Στο τεύχος 2 (Απρίλιος) δημοσιεύονται τα ποιήματα: «Ρόδος» του Μ. Στασινόπουλου, «Μετώπη» του Α. Καραντώνη, (εκτενές, χωρισμένο σε εννέα ενότητες) και «Ο θάνατός της» του Γ. Μετσόλη· τα πεζογραφήματα: «Το όνειρο του Ρήγα» του Θ. Πετσάλη, «Το τρελό βουνό»⁷¹ του Γ. Σφακιανάκη· οι μελέτες: «Μαρία Πολυδούρη» της Μελισσάνθης, «Ο Στέφαν Τσβάιχ και η κρίση της ευρωπαϊκής συνείδησης» του Κ. Μεραναίου και «Λογοτεχνική κριτική και φιλολογία» του Ν. Θεοδωρακάκου (ψευδώνυμο

71. Στις σ. 41-43· τεύχ. 3, σ. 74-75· τεύχ. 4, σ. 112-113· τεύχ. 5, σ. 152-153· τεύχ. 6, σ. 186-187· τεύχ. 7, σ. 218-219· τεύχ. 8, σ. 249· τεύχ. 9, σ. 278-281.

